

मैत्रावरुणर्वसिष्ठः। वैश्वानरोऽग्निः। त्रिष्टुप्।

प्राग्नये विश्वशुचे धियंधेऽसुरघ्ने मन्म धीतिं भरध्वम्।

भरे हविर्न बर्हिषि प्रीणानो वैश्वानराय यतये मतीनाम्॥ ७.०१३.०१

विश्वशुचे- विश्वप्रकाशाय । धियंधे- अस्मद्विधारकाय । असुरघ्ने- बलिशत्रुहन्त्रे । अग्नये- पावकाय सत्क्रतवे । मन्म- मननम् । धीतिम्- ध्यानम् । भरध्वम्- सम्पादयत । वैश्वानराय- सर्वनरहिताय । मतीनाम् । यतये- नियामकाय । अग्नये- पावकाय सत्क्रतवे । बर्हिषि- दर्भासने चित्तासने वा लब्धभूमिकः । प्रीणानः- प्रीतः । हविः- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यम् । न- सम्प्रति । भरे- सम्पादयामि ॥१॥

त्वमग्ने शोचिषा शोशुचान् आ रोदसी अपृणा जायमानः।

त्वं देवाँ अभिशस्तेरमुञ्चो वैश्वानर जातवेदो महित्वा॥ ७.०१३.०२

अग्ने । जायमानः- उद्भूत एव । त्वम् । शोचिषा- भासा । शोशुचानः- ज्वलन् । रोदसी- द्यावापृथिव्यौ । आ- समन्तात् । अपृणाः- अपूरयः । वैश्वानर- सर्वनरहित । जातवेदः- जातविद्य । महित्वा- स्वमाहात्म्येन । त्वम् । देवान् । अभिशस्तेः- अपवादात् । अमुञ्चः- विमोचितवान् । ॥२॥

जातो यदग्ने भुवना व्यख्यः पशून् गोपा इर्यः परिज्मा।

वैश्वानर ब्रह्मणे विन्द गातुं यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०१३.०३

जातः- उद्भूत एव । अग्ने । इर्यः- ईश्वरः सन् । परिज्मा- परितो गन्ता सन् । पशून्- गाः । गोपाः- गोपालः । न- इव । भुवना- लोकान् । व्यख्यः- प्रकाशितवान् ररक्षिथ । वैश्वानर- सर्वनरहित । ब्रह्मणे- उपासनार्थम् । गातुम्- मन्त्रम् । विन्द- लभस्व । यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥३॥